

[Ølgaard.]

Hvad angår det spørgsmål, som er rejst vedrørende selv pensionisternes forhold, kan man vist godt sige, at det er drøftet med virkelig god vilje i udvalget. Men det er blot sådan, at såsnart man kommer lidt ind i drøftelserne, opdager man, at spørgsmålet er mere kompliceret end som så, og derfor har udvalget måttet udskyde spørgsmålet til behandling i en større sammenhæng og til et tidspunkt, hvor man har bedre tid.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning om bestemmelsen i § 8. Der var ved første behandling forskellige ønsker fremme om en udvidelse af denne bestemmelse, dels om at tage et par årgange mere med ind under bestemmelsen og dels om at sænke gældsgrænsen fra 100 pct. af panteværdien til 90 pct. Under de drøftelser, der herom har fundet sted i udvalget, er man tilsidst enedes om at koncentrere sig om at få den bestemmelse, vi har, udnyttet fuldtud i alle skatte kredse. Den opgørelse, vi har fået, tyder på, at bestemmelsen dels måske ikke er tilstrækkelig kendt endnu og dels ikke er bragt i anvendelse alle steder. Selvom skatte kredsene jo er meget forskellige, er der alligevel en sådan forskel i anvendelsen af denne bestemmelse, at man studser noget over det. Der er skatte kredse, som praktisk talt slet ikke har brugt bestemmelsen, endskønt der kun er een skatteyder, der kommer ind under den. Det gælder således Skelskør. I Roskilde er der ligeledes kun 1, i Svendborg slet ingen, i Middelfart heller ikke, i Fredericia 1, i Assens 1, i Christiansfeld slet ingen, på Als 1 og i Sønderborg ingen. Og så ser vi andre skatte kredse, f. eks. Bølling, hvor der er 73 skatteydere, der kommer ind under den, i Viborg 68 og i Børghlum 79. Der er altså meget stor forskel, og det er mit indtryk, at dér, hvor sognerådene eller kommunalbestyrelsen tager sig af det og hjælper disse unge, som mange gange ikke har så forfærdelig megen træning i disse forhold, hjælper dem, der er berettiget til at komme ind under bestemmelsen, dér går det bedst, og dér er det også en absolut støtte for skatterådet. Det er klart, at når folketinget vedtager en sådan bestemmelse, er det også meningen, at den skal bruges efter sin hensigt.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til ved-

tagelse i overensstemmelse med udvalgets betænkning.

Alfred Jensen: Det fremgår af betænkningen, at der er rettet forskellige henvendelser til udvalget, som ikke er taget til følge. Ordføreren for udvalget gav udtryk for, at hvis man imødekom disse berettigede ønsker, ville det blot føre til, at andre ønsker ville fremkomme, der var lige så berettigede. Det er klart, at når vor skattelovgivning er så forældet, som den er, er der mange urimeligheder og meget, som trænger til at blive ajourført, og det er lige så klart, at så vil der fremkomme mange ønsker. Og det er et spørgsmål, om man i det lange løb kan klare problemet med at sige, at der var kun 2 uger til behandlingen af disse forslag og ønsker, og så udtrykke håbet om, at vi nu snart kommer ind i mere stabile forhold, så vi kan slippe for at behandle ligningsreglerne hvert år.

Det forekommer mig, at man forlængst burde have taget også de store spørgsmål op, og det forundrer mig, at man ikke har taget disse problemer op, al den stund de jo dog rejses rundt om i landet. Dertil kommer, at jeg også har givet udtryk for, at man burde tage de ønsker, som forefindes, op til behandling, når man gennemdiskuterer problemer af den art, det her drejer sig om. Jeg nævnte de utilstrækkelige forsørgerfradrag, jeg nævnte de utilstrækkelige børnefradrag, jeg har nævnt spørgsmålet om aldersgrænsen for børnefradraget og dermed også for tilståelse af børnetilskud. Jeg har også rejst spørgsmålet, om det var rimeligt og rigtigt, at man gav skattefritagelse for de forsikringspræmier, der omtales i dette lovforslag. Men jeg ser ikke, at de problemer har været taget op til behandling, og det forekommer mig ganske urimeligt, når man ved, hvor stærke og berettigede ønsker der er ude i landet om at få en ændring af selve ligningsloven, en ændring, som betyder en ændret byrdefordeling for befolkningen.

Nu har man, såvidt jeg kan se, kun siddet og diskuteret de mest stramme forhold i de bestemmelser, der findes i det foreliggende forslag, og beskæftiget sig med de værste urimeligheder, det vil sige spørgsmålet, om risikotillæggene skal beskattes eller ej fra næste år, og spørgsmålet om visse urimeligheder med hensyn til forsikringspræmier;